

Maandag 3 nov. 1986

Geliefde fam,

Hartelijk dank voor de gelukwensen ter gelegenheid van mijn negen en zevenste verjaardag, jullie waren de eerste, geen bijsonder feit, want één moet altijd de eerste zijn. Het was wel iets bij wonderen, want er alle maal, in de ingesloten krentstand ja ook nog van het mooie klein kind, Trijn jullie al een beetje bekomen, van het wonder, of de wonderen, die de wereld nog niet uit zijn. Het is ook nog een Stamhouder, zo als dat heet ⁱⁿ de volksmond genoemd wordt. Ook mijn gelukwensen, voor dat wonder, van om onze kinds kinderen ^{te} zijn. Mijn klein kind heet "Ronald" het is een Blonde Germaan, hij is het evenbeeld van zijn vader, Ronald is 12 jaar geboren, en is één dag na mijn verjaardag geboren. Zo doen de hebben ^{we} daar samen onze verjaardagen bij Annke en Gerrit, in spykenim gevierd. We vieren altijd onze verjaardagen, als gezinnen bij elkaar. Wat heeft onze fam, toch al een lange geschiedenis achter de rug. En nu met de textiel schappen, waarom haud je die, voor de wol of het vlees, toch zeker niet alleen voor je plezier! Nu dat hoor ik misschien nog wel eens. Gisteren luisterde ik naar het tekenen, dat via de N.E.R.V. uitgeronden werd, en dat van uit de Thuis der Kerk uitdalen. Is dat de kerk die dicht bij het bejaarden veld Bethsam gebouwd is, dan heb ik die wel eens gezien. "de Westkerk en de Voortkerk" weet ik ook, van nog één windstreek, dan zijn ze alle vier vernomen. Maar dat zal wel niet, het gaat met de kerken niet goed. Dat is zeer verdrietig, gelukkig blijft God de zelfde, die Hij was. En is en komen zal!

Nu wat over de ingesloten, kranten zo zien we je ook nog, is, als schapen fokker. Van Oerik, zal het wel fijn gevonden hebben, van hem heb ik een brief gehad, voor mijn verjaardag die moet ik ook nog terug schrijven. Ik zit hier te schrijven met de krant "tammels" ook voor me, toen ik het een en ander gelezen had, dat van groot, klein, en Nieuw tammels kwam niet zo goed uit de verf. Dacht ik, maar wie ben ik. Het is wel fijn, om meer te weten van onze ^{voor} geschiedenis, groot vader, van Rijnclershuis, en moeder de kant van het westen dorp uit en verder wist ik eigenlijk niets.

Wat al eenmen voor ons gebeurt is met onze geschiedenis wel komen dan al gans in de al oude tijden terecht eenmen geleiden.

Oh dan van die Kettel, dat wist ik ook niet. Maar in 1911, het jaar van Brand, dat heugt me nog wel, met die brand zelf, maar ik weet nog, dat we mee genomen werden, en toen we achter in Bongerd waren daar alleen aal mensen aan kwamen en lopen en daar waren verpleegster bij met witte schorten dan, ik zie het zo nog voor men ogen gebeuren, toen kwamen we in huis bij klein tammels "meujs", en daar kregen lekkers uit een trommeltje, dat zie ik zo nog gebeuren, dat blijft onder haar arm, maar haar gezicht, daar weet ik niets meer van. heel wonderlijke gedachten, die je toch nog weet, en verder soms niks meer zijn, dat zit dan blijkbaar nog in het onbewuste, dat toch niet helemaal verdwijnt in een mens ^{ten} leven. zeg ik stop nu maar, we zullen maar hopen, dat, je deze krabbels in gezondheid onder ogen krijgt, het beste met jullie allemaal met kinderen en klein kind.

met veel hartelijke
groeten van ons en
van hun en tante Druk